

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
13. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 13. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	713-2457	/	

14

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА, с предлогом да се сходно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

проф. др Душан Милисављевић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА

Члан 1.

У Кривичном законнику („Службени гласник РС,” бр. 85/05, 88/05 - исправка, 107/05 - исправка, 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 и 94/16), назив члана и члан 249. мењају се и гласе:

„Преношење тешке заразне болести или инфекције

Члан 249.

Ко не поступа по прописима, одлукама или наредбама за сузбијање или спречавање ширења тешких заразних болести или инфекције, па услед његовог понашања дође до ширења тешке заразне болести или инфекције казниће се затвором до три године.

Ко знајући да је инфициран или болестан од заразне болести свесно пренесе на другог ту болест или инфекцију, казниће се затвором од једне до пет година.

Ако је заражена особа била упозната са здравственим стањем особе која јој је пренела заразну болест или инфекцију, а није се сама постарала да предузме потребне мере ради сопствене заштите, починилац се може ослободити од казне.

Ако је услед дела из става 2. овог члана наступила смрт инфицираног лица, учинилац ће се казнити затвором од пет до петнаест година.“

Члан 2.

Назив члана и члан 250. бришу се.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.“

Образложење

I. Уставни основ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 21. и члану 97. тачка 2. Устава Републике Србије, којима је између осталог, прописано да су пред Уставом и законом сви једнаки као и да је забрањена свака дискриминација, непосредна или посредна, по било ком основу и да Република Србија уређује и обезбеђује одговорност и санкције за повреду слобода и права грађана утврђених Уставом и за повреду закона.

II. Разлози за доношење закона

У Кривичном законнику („Службени гласник РС, бр. бр. 85/05, 88/05 - исправка, 107/05 - исправка, 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 и 94/16), осим ХИВ-а ни једна друга болест није експлицитно наведена, а познато је да и неке друге заразне болести могу да се пренесу на идентичан начин као ХИВ инфекције и да буду леталне по особу уколико се не лече. Сматрам да је издвајање само ХИВ инфекције и трансмисија исте додатна стигматизација те болести. У члану 250. Кривичног законика постоји низ нелогичности које у правном смислу тешко да штите некога и које на овај начин практично немогуће процесуирати. Члан 249. Кривичног законика већ предвиђа санкционисање преноса заразне болести и сматрам да се само издвајање ХИВ инфекције ставља у дискриминисани положај. Свакако да санкционисање намерног преноса било које заразне болести треба постојати, али издвајањем само ХИВ инфекције урађена је у ствари криминализација ХИВ-а. С друге стране, у Закону о забрани дискриминације донетом 2009. године се забрана дискриминације по питању ХИВ инфекције нигде не спомиње, него је она сврстана у члану 27. који забрањује дискриминацију с обзиром на здравствено стање. Мишљења сам да би у том случају и ХИВ инфекцију требало препознати у групи болести које се налазе у члану 249. Кривичног законика, а не да се посебно издваја.

III. Објашњење основних правних института и појединих решења

У члану 1. Предлога закона предложено је да се у Кривичном законнику измене назив члана и члан 249. у коме се између осталог каже да ко не поступа по

прописима, одлукама или наредбама за сузбијање или спречавање ширења тешких заразних болести или инфекције, па услед његовог понашања дође до ширења тешке заразне болести или инфекције казниће се затвором до три године, као и да ко знајући да је инфициран или болестан од заразне болести свесно пренесе на другог ту болест или инфекцију, казниће се затвором од једне до пет година. У њему се такође наводи да ако је заражена особа била упозната са здравственим стањем особе која јој је пренела заразну болест или инфекцију, а није се сама постарала да предузме потребне мере ради сопствене заштите, починилац се може ослободити од казне. Као и ако је услед дела из става 2. овог члана наступила смрт инфицираног лица, учинилац ће се казнити затвором од пет до петнаест година.

У члану 2. Предлога закона предложено назив члана и члан 250. бришу, из разлога, јер кривично дело преношења инфекције ХИВ вирусом не треба посебно издвајати, већ га треба сврстати и санкционисати у оквиру кривичног дела преношења заразне болести (члан 249. Кривичног законика), јер и неке друге заразне болести могу да се пренесу на исти начин као ХИВ инфекције и да буду леталне по особу ако се не лечи, а нису посебно издвојене у Кривичном законнику.

У члану 3. Предлога закона дефинише се ступање на снагу овог закона.

IV. Анализа ефеката закона

Усвајањем овог закона и његовим спровођењем се елиминише посебно издвајање преношења инфекције ХИВ вирусом и додатна стигматизација ХИВ-а. Многе заразне болести се преносе на идентичан начин као ХИВ, те није потребно његово посебно издвајање, већ га треба препознати и санкционисати у групи заразних болести обухваћених чланом 249. Кривичног законика, што ће се овим предложеним законом и постићи.

V. Финансијска средства потребна за примену закона

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

VI. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Доношење овог закона по хитном поступку се предлаже из разлога да би се избегла даља дискриминација особа које су заражене ХИВ вирусом.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДБАВА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА КОЈЕ СЕ МЕЂАЈУ

Преношење заразне болести

Члан 249.

Ко не поступа по прописима, одлукама или наредбама за сузбијање или спречавање заразних болести, на услед тога дође до преношења заразне болести, казниће се затвором до три године.

ПРЕНОШЕЊЕ ТЕШКЕ ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ ИЛИ ИНФЕКЦИЈЕ

ЧЛАН 249.

КО НЕ ПОСТУПА ПО ПРОПИСИМА, ОДЛУКАМА ИЛИ НАРЕДБАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ ИЛИ СПРЕЧАВАЊЕ ШИРЕЊА ТЕШКИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ ИЛИ ИНФЕКЦИЈЕ, ПА УСЛЕД ЊЕГОВОГ ПОНАШАЊА ДОЂЕ ДО ШИРЕЊА ТЕШКЕ ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ ИЛИ ИНФЕКЦИЈЕ КАЗНИЋЕ СЕ ЗАТВОРОМ ДО ТРИ ГОДИНЕ.

КО ЗНАЈУЋИ ДА ЈЕ ИНФИЦИРАН ИЛИ БОЛЕСТАН ОД ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ СВЕСНО ПРЕНЕСЕ НА ДРУГОГ ТУ БОЛЕСТ ИЛИ ИНФЕКЦИЈУ, КАЗНИЋЕ СЕ ЗАТВОРОМ ОД ЈЕДНЕ ДО ПЕТ ГОДИНА.

АКО ЈЕ ЗАРАЖЕНА ОСОБА БИЛА УПОЗНАТА СА ЗДРАВСТВЕНИМ СТАЊЕМ ОСОБЕ КОЈА ЈОЈ ЈЕ ПРЕНЕЛА ЗАРАЗНУ БОЛЕСТ ИЛИ ИНФЕКЦИЈУ, А НИЈЕ СЕ САМА ПОСТАРАЛА ДА ПРЕДУЗМЕ ПОТРЕБНЕ МЕРЕ РАДИ СОПСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ, ПОЧИНИЛАЦ СЕ МОЖЕ ОСЛОБОДИТИ ОД КАЗНЕ.

АКО ЈЕ УСЛЕД ДЕЛА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА НАСТУПИЛА СМРТ ИНФИЦИРАНОГ ЛИЦА, УЧИНИЛАЦ ЋЕ СЕ КАЗНИТИ ЗАТВОРОМ ОД ПЕТ ДО ПЕТНАЕСТ ГОДИНА.

Преношење инфекције ХИВ-вирусом

Члан 250.

(1) Ко свесно другог доведе у опасност од инфекције ХИВ-вирусом,

казниће се затвором до две године.

(2) Ко се свесно не придржава прописа и мера који се односе на спречавање ширења ХИВ инфекције и тиме из нехата доведе до преношења инфекције ХИВ вирусом на друго лице,

казниће се затвором од једне до пет година.

(3) Ко знајући да је заражен ХИВ вирусом свесно пренесе на другог ту инфекцију,

казниће се затвором од две до дванаест година.

(4) Ако је услед дела из став 3. овог члана наступила смрт зараженог лица,

учинилац ће се казнити затвором од пет до петнаест година.

(5) Ако је дело из ст. 3. и 4. овог члана учињено из нехата,

учинилац ће се казнити за дело из става 3. затвором до три године, а за дело из става 4. затвором од шест месеци до пет година.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик проф. др Душан Милисављевић

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама Кривичног законика
The Law Proposal on amendments to the Criminal Code

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

- а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума
- д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу

усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност Предлога закона о изменама Кривичног закона.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не.

Потпис руководиоца органа органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат

Београд, 28. август 2017. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

проф. др Душан Милисављевић

